

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K. P., s.r.o.**, L.X., D.S., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., P.X., B., proti žalovanému: **K., spol. s r.o.**, N.O.X., D.S., IČO: X., zastúpenému advokátom JUDr. E. Z., J.CH.X., B.B., o zaplatenie 40 000,-Sk s prísl., vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod spisovou značkou 11 Cb 135/2005, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. októbra 2007, č.k. 21 Cob 114/2007-281, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného sa **o d m i e t a .**

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím zo dňa 7. februára 2007, č.k. 11 Cb 135/2005-234 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny 40 000,- Sk s prísl., keď spojil konanie vedené pod sp. zn. 11 Cb 2/2007 o zaplatenie 20 000,- Sk s prísl. s konaním vedeným pod sp. zn. 11 Cb 135/2005 o zaplatenie 20 000,- Sk, s prísl. Právny predchodca žalobcu sa domáhal voči žalovanému zaplatenia žalovanej istiny, ku ktorej sa žalovaný zaviazal uzatvorením zmlúv o prevode ochranných známk, ktoré uzatvoril právny predchodca žalobcu pod obchodným menom K. s.r.o. dňa 22. júla 2003 so žalovaným.

Rozhodol tak s odôvodnením, že došlo k započítaniu pohľadávok žalovaného s pohľadávkami právneho predchodcu žalobcu, a tak uplatnený nárok zanikol.

Na odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) rozsudkom z 23. októbra 2007, č.k. 21 Cob 114/2007-281

podľa § 220 OSP zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti istiny tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 40 000,- Sk. Vo zvyšnej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 3 OSP rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že podľa § 224 ods. 3 OSP v novom rozhodnutí o veci, rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie.

Dovolanie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b) OSP s tým, že odvolacie konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolateľ tvrdil, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný v časti odôvodnenia týkajúceho sa postúpenia pohľadávky. Dovolateľ rovnako tak namietal, že v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) odvolací súd nesprávne právne posúdil vec, ak uplatnil rozdielny aplikačný postup pri hodnotení splnenia povinnosti oznámiť postúpenie pohľadávky bez zbytočného odkladu. Preto žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žiadal, aby dovolací súd po preskúmaní veci dovolanie žalovaného zamietol a priznal mu náhradu trov právneho zastupovania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) prejednal dovolanie v zmysle § 243a ods. 2 OSP a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 238 ods. 1, 2 a 3 OSP. Neprípustnosť dovolania upravuje ustanovenie § 238 ods. 4 a ods. 5 OSP.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V prejednávanej veci bola žaloba podaná na súd prvého stupňa dňa 25. septembra 2003. V čase podania žaloby výška minimálnej mzdy bola 5570,- Sk (zákon č.90/1996 Z.z., o minimálnej mzde a nariadenie vlády č. 514/2002 Z.z.). Z uvedeného je zrejmé, že výška peňažnej pohľadávky v sume 40 000,- Sk, ktorá je predmetom dovolania neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 5 OSP nie je prípustné.

Dovolateľ nepoukázal na žiaden dovolací dôvod v zmysle § 237 OSP, ktoré ustanovenie upravuje prípustnosť dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu za podmienok v ňom uvedených a dovolací súd ani žiadne procesné pochybenie taxatívne vymenované v ust. § 237 OSP nezistil.

Na základe uvedeného dôvodu dovolací súd dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietol.

Úspešný žalobca v dovolacom konaní uplatnil a vyčíslil trovy právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v súvislosti s podaním vyjadrenia k dovolaniu dovolateľa, avšak nepredložil osobitné plnomocenstvo na zastupovanie v dovolacom konaní udelené advokátovi. Je potrebné podotknúť, že splnomocnenie dané advokátovi na právne zastupovanie pred súdom prvého stupňa a odvolacieho stupňa na dovolacie konanie neplatí, pretože právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu jeho splnomocnenie zaniklo. Preto dovolací súd žalovanému trovy dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. apríla 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: